

[Justitsministeren.]

eller i hvert fald antydede — at de retsikkerhedsgarantier, der er nedlagt i den danske straffeprocesslovgivning, ligger på linje med de garantier, som findes i de nordiske lande, der er nævnt i lovforslaget. Dertil kommer, at straffelovgivningen i de nordiske lande er så ensartet, at jeg må hævde, at der ikke er nogen afgørende betænkelighed ved den videregående regel, regeringsforslaget indeholder. Og hertil kommer endelig, at det øgede samkvem mellem de nordiske lande, navnlig efter at pæntvængen er ophævet og vi har indført et fælles arbejdsmarked, efter mit skøn skaber et praktisk behov for, at en sådan udlevering kan finde sted. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem, at der alene er tale om, at udlevering kan finde sted — det er altså en fakultativ bestemmelse. Vi har jo i den gældende straffelovs § 7 bestemmelse om, at dansk straffemyndighed også omfatter lovovertrædelser begået af danske i udlandet, og jeg vil gerne understrege, at for mig at se må udgangspunktet være, at en sådan sag — altså hvor der er begået lovovertrædelse af danske statsborgere i udlandet — forfølges her i landet, hvis vanskeligheder med hensyn til gennemførelse af bevisførelse ikke taler herimod; men sådanne vanskeligheder kan opstå, fordi bevismidler nu engang lettere produceres i det land, hvor forbrydelsen er begået, og derfor mener jeg, det er nødvendigt at have en ikke for stærkt begrænset mulighed for udlevering.

Hvad angår ændringsforslag nr. 2, altså vedrørende de politiske lovovertrædelser, foreslår det ærede medlem simpelt hen at forbyde en sådan udlevering.

Jeg vil gerne heroverfor pege på de bemærkninger til § 4 i det oprindelige lovforslag om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige, fremsat den 17. februar 1959, hvori man navnlig fremhæver den betragtning,

„at de nordiske lande, der nærer fuld tillid til hinandens retssystemer, alle bekender sig til den samme demokratiske styreform og de samme grundlæggende principper for forholdet mellem individ og stat og derfor bør samarbejde i bekæmpelsen af de forbrydelser, der be-

tegner et angreb på dette demokratiske system.“

Mig forekommer det, at denne betragtning meget vel kan bære, at udlevering for politiske lovovertrædelser, der jo ikke omfatter egne statsborgere, bør gennemføres. Jeg understreger på ny, at der ikke er nogen pligt til udlevering, og jeg vil derfor ikke erkende, at man med rette kan tale om, at denne bestemmelse indeholder et angreb på den såkaldte asylret.

Endelig vil jeg gerne gøre den rent principielle bemærkning, at det gælder på dette som på en række andre områder, at man kan ikke udbygge det nordiske samarbejde, hvis enhver tænkelig ændring i landenes samfundsforhold skal tages i betragtning.

Vagn Bro: Jeg har på mit partis vegne givet udtryk for vort standpunkt til det lovforslag, som nu er til tredje behandling. Hvad angår de ændringsforslag, der nu foreligger, skal jeg fremsætte et par bemærkninger. Det er jo rigtigt, at vi meget indgående har drøftet bestemmelsen i § 4, men som jeg sagde ved anden behandling, er vi af den anskuelse, at det er aldeles farefrit at vedtage lovforslaget, således som det er fremsat. Jeg kan her henholde mig til den begrundelse, som den højtærede justitsminister har givet såvel for § 4 som § 2. Jeg vil navnlig understrege den højtærede ministers slutbemærkning: det kan jo ikke nytte, vi roser os af, at den nordiske lovgivning mere og mere bliver en fælleslovgivning som følge af, at så mange af landenes indbyggere flytter til de andre lande; det kan ikke nytte, vi roser os af, at disse landes lovgivninger ligger på linje med hinanden og er udtryk for et afgjort, om jeg så må sige, retsdemokrati, men at vi så, hver gang der er et eller andet spørgsmål til afgørelse, viger tilbage.

Om ændringsforslaget til § 4 skal jeg sige, at det står jo fast, at danske statsborgere ikke udleveres, at andre landes statsborgere kun udleveres i tilfælde af, at handlingen, som de sigtes for, er strafbar først og fremmest i vort eget land og ikke bare i det land, man udleverer til, og endelig for det tredje, at det i sidste instans er noget, vi selv afgør.

Hermed må jeg anbefale at stemme imod